

Εορτάστηκαν τα Ελευθέρια της Χαλάστρας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας

Την Πέμπτη 22 Οκτωβρίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον Ιερό Ναό των Αγίων Νεομαρτύρων Αθανασίου και Ιωάννου των Κουλακιωτών στη Χαλάστρα με την ευκαιρία του εορτασμού των Ελευθερίων της πόλεως.

Στο τέλος τελέστηκε Δοξολογία για την επέτειο των Ελευθερίων και ακολούθησε επιμνημόσυνη δέηση και καταθέσεις στεφάνων στο ηρώο της πόλεως.

[ΔΕΙΤΕ ΕΔΩ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ](#)

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: Λίγες ημέρες πριν νά έορτάσουμε τή μεγάλη έθνική επέτειο τής 28ης Όκτωβρίου, πριν νά τιμήσουμε τό έπος τοϋ 1940 καί νά θυμηθοϋμε τίς ένδοξες σελίδες τής ιστορίας πού έγραψαν μέ τόν άγώνα τους καί μέ τό αίμα τους οί πατέρες μας στά βουνά τής Ήπειρου καί τής Άλβανίας, ή πόλη μας, ή Χα-λά-στρα, έορτάζει καί πανηγυρίζει σήμερα τήν επέτειο τών έλευθε-ρίων της άπό τόν τουρκικό ζυγό. Έορτάζει καί πανηγυρίζει τό δικό της έπος καί τιμᾶ τούς πατέρες της πού συνέβαλαν μέ τόν δικό τους τρόπο στην έπιτυχή έκβαση τών άγώνων τοϋ έλληνικοϋ στρατοϋ νά έλευθερώσει τήν αιματο-βαμ-μένη γή τής Μακεδονίας μας καί νά προλάβει νά φθάσει πρώτος στή Θεσσαλονίκη, πριν νά εισέλ-θουν οί Βούλγαροι καί νά κατα-λά-βουν τήν πόλη πού έποφθαλμιοϋ-σαν.

Τιμοϋμε τόν Γεώργιο Νταλιγκά-ρη καί όλους τούς κατοίκους τής Χαλάστρας, τούς πατέρες καί τίς μητέρες σας, πού στην κρίσιμη στιγ-μή διέλυσαν τά σπί-τια τους, για νά γίνουν οί πόρτες καί τά παράθυρά τους, τά βαρέλια καί τά σχοινιά πού είχαν, πρόχειρη γέφυ-ρα, προκειμένου νά περάσουν οί στρατιωτες μας τόν ποταμό Άξιό καί νά έλευθερώσουν τή Μακεδονία μας καί τή Θεσσαλο-νίκη.

Καί αν οί πατέρες μας εκείνη τήν ήμέρα, στίς 22 Όκτωβρίου τοϋ 1912, έδωσαν ό,τι

είχαν για τό κοι-νό καλό, για τήν έλευθερία τής πα-τρίδος, πρίν από αυτούς οι δύο άγιοι συμπολίτες μας, οι δύο άγιοι Νεομάρτυρες τής Χαλάστρας, ο άγιος Άθανάσιος και ο άγιος Ίω-άν-νης οι Κουλακιώτες, έδωσαν τή ζωή τους για τήν πίστη του Χρι-στού. Έδωσαν τή ζωή τους για να μην βρεθεί κάποιος να πεί ότι τήν άρνήθηκαν για να κερδίσουν θέ-σεις και αξιώματα, αλλά και για να διδάξουν ότι ή πίστη και ή αγάπη του Χριστού είναι πάνω και από τή ζωή του ανθρώπου. Γιατί ή ζωή δέν είναι αιώνια, κάποια στιγμή τελειώνει, αν ο άνθρωπος δέν είναι μαζί με τον Χριστό, αλλά και γιατί ή ζωή δέν έχει νόημα, αν είναι μία ζωή σκλαβωμένη, μία ζωή χωρίς έλευθερία. Αντίθετα, ή ζωή γίνεται αιώνια, όταν ο άν-θρω-πος τολμά να αγωνίζεται για τις άρχές και τις αξίες του, τολμά να αγωνίζεται για τήν πίστη του, τήν όποία πρέπει να μπορεί να έξω-τερικεύει ελεύθερα.

Γίνεται αιώνια, όταν ο άνθρωπος τολμά να αγωνίζεται, χωρίς να υπο-λογίζει τον έαυτό του, χωρίς να υπολογίζει τον πλούτο και τή δόξα, χωρίς να υπολογίζει τό συμ-φέρον του αλλά μόνο τό κοινό καλό.

Αυτό έκαναν οι πατέρες σας, οι πρόγονοί μας, αγωνιζόμενοι για τήν άπελευθέρωση τής πατρώας γής. Τό έκαναν, όχι για να ζήσουν οι ίδιοι ελεύθεροι, αλλά για να μάς κληρονομήσουν ελεύθε-ρη τήν πατρίδα μας, για να άπολαμβάνουμε τό θείο αυτό δώρο τής έλευθερίας, για τήν όποία οι ίδιοι έχυσαν τό αίμα τους.

Στόν δρόμο αυτό τής προσφοράς είχαν προηγηθεί οι άγιοι Νεομάρ-τυ-ρες, ο άγιος Άθανάσιος και ο άγιος Ίωάννης οι Κουλακιώτες, πού πρέσβευαν στόν ουρανό για τήν έπιτυχία του άγώνος και για τήν έλευθερία από τή φοβερή σκλαβιά.

Αυτό καλούμεθα να κάνουμε και έμεϊς, εάν θέλουμε να τιμούμε άλη-θινά και με όλη τήν καρδιά μας τούς ήρωικούς προγόνους μας. Αυτό καλούμεθα να κάνουμε και έμεϊς σε μία έποχή ύποπτη και επικίνδυνη, κατά τήν όποία έκτός από τήν άπειλή του κορωνοϊού, πού πλήττει όλο και περισσό-τε-ρους άδελφούς μας και οδηγεί κά-ποιους από αυτούς δυστυχώς και στόν θάνατο, έχουμε να αντιμετω-πί-σουμε και τις άπειλές των γειτό-νων μας πού αναζητούν εύκαιρία να καταπατήσουν τά κυριαρχικά δικαιώματα τής πατρίδος μας και όνειρεύονται ότι θα κατορθώσουν να άρπάξουν τμήματα τής έθνικής μας κυριαρχίας.

Δέν ύπάρχει λόγος να άνησυ-χοϋ-με. Έχουμε πρότυπα, για να γνω-ρί--ζουμε πώς πρέπει να συμπερι-φερ-θοϋμε. Έχουμε τον παντοδύ-ναμο Θεό, τήν Ύπεραγία Θεοτόκο και τούς άγίους μας πού μάς προ-στατεύουν. Έχουμε γενναίους φύ-λα-κες, τις Ένοπλες δυνάμεις μας, πού σε κάθε δύσκολη στιγμή δέν διστάζουν να άποφασίσουν, όπως έκαναν άλλωστε στό πα-ρελθόν, δέν διστάζουν να άνα-λάβουν τό χρέος τής έλευθερίας, όπως έκαναν και οι πατέρες μας, δέν διστάζουν να σταθοϋν αντι-μέ-τωποι με τήν ιστορία και να έπιλέ-ξουν με όποιο

κόστος τό κοινό συμ-φέρον, τό κοινό καλό.

Ἐμεῖς ὅμως ἔχουμε τό δικό μας χρέος. Καί τό χρέος μας εἶναι νά εἴμεθα ἀντάξιοι τῶν πατέρων μας, κάνοντας ὁ καθένας μας τόν δικό του ἀγώνα γιά νά προστατεύσουμε ὄχι μόνο τούς ἑαυτούς ἀλλά καί ὅλους τούς συναθρώπους μας ἀπό τήν ἐπικίνδυνη καί ὀλέθρια παν-δη-μία. Ἄς ἀναλογισθοῦμε τίς θυ-σίες τῶν πατέρων μας γιά νά εἴ-μεθα ἐμεῖς ἐλεύθεροι, καί ἄς συ-νει-δητοποιήσουμε πόσο ἀνα-γκαῖο ἀλλά καί πόσο σημαντικό εἶναι νά τηροῦμε τούς κανόνες προστασίας ἀπό τόν πειρασμό τοῦ κορωνοϊοῦ γιά νά ἀπο-λαμ-βάνουμε τήν ἐλευθερία πού μᾶς χάρισαν οἱ πατέρες μας μέ τή θυ-σία τους. Ἄς κάνουμε καί ἐμεῖς τό χρέος μας, ἄν θέλουμε νά τούς τιμοῦμε πραγματικά καί ἄν θέλουμε νά εἴμεθα ἀντάξιοι ἀπόγονοί τους.